

Mācības un kvalifikācija

Nesenajā sapulcē Līvānu kūdras fabrikas komunisti apsprieda partijas politiskās izglītības un ekonomisko mācību sistēmas uzdevumus tās darba pilnigošanā. Referātā tika uzsvērts, ka propagandisti L. Jakovels, viņa vietnieks šajā darbā A. Sliics, N. Selle ne vienmēr apzinīgi pilda pienākumus — tiek pārceltas nodarbības, nereti tās norit steigā, tēmas studē pavirši.

Komunisti izteica daudz priekšlikumu propagandistu darbības uzlabošanā. Nosaukšu dažus: skolu komplektēšanas celtnē ņemt vērā klausītāju darba laiku un vietu, nodarbībām izmantot pusdienu pārtraukumus, darbā aktīvāk iesaistīt propagandistu vietniekus, lai tādējādi nenāktos pārceļt mācības. Nepalika bez tevērbības arī tāds (aktuāls ne tikai kūdras fabrikai) jautājums — nodarbību apmeklētība. Propagandists nodarbībai gatavojas ne vienu vien dienu, bet uzstāties bieži vien nākas auditorijā, kur viens vai divi klausītāji. Tādai nodarbībai nav jēgas. «Galų galā jāizlemj jautājums par apmeklētību» — dusmīgi teica A. Sliics. Par to, vai ir vērtīgas nodarbības, ko apmeklē nedaudzi klausītāji, nerunāsim, jo ne ar ko nav salīdzināms propagandista nopelns, kurš prātis pārliccināt vienu vai divus cilvēkus. Gribas parunāt par ko citu. Partijas pirmorganizācijas sekretāra J. Korotkina referātā bija frāze: «Tikai divi mūsu pirmorganizācijas komunisti — J. Malnača un S. Ozoliņš — nav izlaiduši ne vienu nodarbību visā mācību gadā». Kad sapulces vadītājs nodarbību apmeklētību ierosināja ņemt vērā, izskatot sociālistiskās sacensības rezultātus, atskanēja

neapmierinātas balsis: kā nu tā, mācības taču ir brīvprātīga lieta.

«Vai nu gluži brīvprātīga un nesaislīta ar omatražošanu tā lieta tomēr ir?» — pēc sapulces sordiedām ar pirmorganizācijas sekretāru. Uzņēmuma galvenais inženieris J. Korotkins ir arī kvalifikācijas komisijas priekšsēdētājs. Tās pamatfunkcija — sekmēt strādnieku kvalifikācijas paaugstināšanu. Kādu dienu, kārtējo reizi sabēmis strādnieku, pretendentu uz augstāku kvalifikāciju, sarakstus, viņš iegrīma domās par procesu, kā tas viss tiek darīts, pie kam jautājumam cenās pieiet nevis kā administrators, bet kā partijas pirmorganizācijas sekretārs. Radās secinājums: darbinieku profesionālā līmeņa celšanai jābūt tiešā atkarībā no partijas un ekonomiskajām mācībām. Viņš izteicās:

— Patiešām, vai mūsdienu strādnieka sevi var uzskatīt par kvalificētu, ja ir politiski tuvedzīgs, ekonomiski neizglītots? Protams, ka nē. Tikai daži cilvēki no šī saraksta var uzskatīt, ka citāzi apmeklē nodarbības partijas politiskās izglītības un ekonomisko mācību sistēmā. Šādas savstarpējās saistības izveidošana zināmā mērā var atrisināt, godīgi sakot, jau apnikušo apmeklētības «problēmu».

Bez šaubām, lai pārveidotu cilvēku domāšanas sistēmu, ir vajadzīgs laiks. Arī mācību gads jau noslēdzies. PSKP XXVII kongresa materiāli studēti vispārējos vilcienos. Turpmāk tiem būs jāpievēršas dziļi un detalizēti. Tādā mācību uzdevumiem būs jāpieiet ar citu mērķi.

L. GALAKTIONOVA